

№52 (23 березня 2018)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА

ЗМІСТ

Внутрішня політика.....	1
Національна безпека і оборона.....	1
Економіка.....	3
Енергетика.....	4
Зовнішня політика.....	4
Соціальна політика.....	6
Соціологія.....	6
Події Центру Разумкова.....	7

ВИКЛИКИ ДЛЯ ГОЛОВИ КСУ

У лютому цього року на засіданні Конституційного суду України його новим головою обрали Станіслава Шевчука. Посада керівника Конституційного суду була вакантною з 20 березня 2017 року. Тоді завершилися повноваження Юрія Бауліна. Кілька разів вибори нового голови зривалися. У грудні 2017 року вони не відбулися через відсутність кандидатів.

Роль голови КСУ, окрім приведення до присяги новообраного президента, полягає в тому, щоб організувати нормальну роботу Конституційного суду. Також очікується зростання тиску на нового голову після призначення двох нових суддів КСУ по квоті президента та обрання ще двох суддів по квоті Верховної Ради.

Тиск на КСУ можливий у зв'язку з розглядом на відповідність Конституції низки важливих законів та законопроектів, що викликають палкі дискусії серед політиків та в суспільстві. Серед них - закони «Про всеукраїнський

референдум», «Про засади державної мовної політики» та «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», законопроекти про зняття депутатської недоторканості. Але є не тільки надія, але й впевненість, що він цей тиск має витримати.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант
Центру Разумкова з правових питань
Віктор МУСІЯКА

Національна безпека і оборона

ЗІТКНЕНЬ МІЖ АМЕРИКОЮ І РОСІЄЮ МОЖНА ОЧІКУВАТИ В БУДЬ-ЯКІЙ ТОЧЦІ СВІТУ

Взаємовідносини США і РФ досягли рівня «холодної війни», при тому багато експертів вважають ситуацію більш небезпечною, ніж до Карибської кризи 1962 року. Тоді СРСР і США зрозуміли, що підійшли до межі, коли висока вірогідність знищення

не тільки один одного, але і всього світу, після чого почали домовлятися.

Події в Сирії можуть стати черговою кризою нового часу, але зіткнень між Америкою і Росією можна очікувати в будь-якій точці світу. Сирія один з тих регіонів, де є дуже висока загроза випадкового незапланованого зіткнення між Америкою і Росією. Але це не єдине місце, тому що постійно на межі фолу відбуваються зближення кораблів, літаків, і це все в один момент може закінчитися серйозним інцидентом через помилку одного-двох чоловіків в будь-якій точці світу.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм
зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

НАВІЩО ПОТРІБНО ЗМІНЮВАТИ ФОРМАТ АТО НА ОПЕРАЦІЮ ОБ'ЄДНАНИХ СИЛ?

Верховна Рада прийняла закон, за яким формат АТО змінюється на операцію об'єднаних сил. Це необхідно для того, щоб привести цей формат операції у відповідність до того, що відбувалося щонайменше протягом трьох останніх років, коли Збройні сили грали основну роль хоча головна відповідальність лягала на антитерористичний центр СБУ, чого фактично не було.

У форматі АТО, була певна логіка на момент, коли він оголошувався, – в середині 2014 року. Тоді ще не було повномасштабних бойових дій, хоча ознаки агресії й усі підстави для застосування норм Конституції та закону про оборону вже були.

Проте можна обґрунтувати, чому на той час виконавч об'язків Турчинов вирішив застосувати саме цей формат. Для цього були як внутрішні так і зовнішні фактори. Однак коли почалися бойові дії, була зафіксована участь підрозділів РФ на території України, наприклад, десантників, які заблукали, коли були обстріли артилерії з території РФ - почалися всі проблеми із застосуванням формату АТО.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм
зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

МИРОТВОРЦІ НА ДОНБАСІ: ВІКНО МОЖЛИВОСТЕЙ І МЕЖІ КОМПРОМІСУ

В процесі аналізу імовірності реалізації тієї чи іншої амбітної ідеї – на етапі планування, або ж постфактум – досить часто говорять про «вікно можливостей». Це образний вислів, яким характеризується ситуація, коли зовнішні обставини є максимально сприятливими для здійснення задуманого. На мій погляд, зараз відкривається таке вікно можливостей для реалізації ідеї миротворчої місії на Донбасі.

В Росії і у Путіна особисто – серйозні проблеми. «Чорні лебеді» для Росії з'являються все частіше: Сирійська авантюра (щось пішло не так), кокаїновий скандал в Аргентині (в Німеччині арештовано головного фігуранта, який імовірно захоче поділитися інформацією в обмін на милість правосуддя), розслідуванням про втручання Росії в американські вибори (нові факти з конкретними прізвищами).

Захід починає дедалі реалістичніше сприймати сьогоднішній режим у Кремлі. Частка тих, хто хотів би бачити в Росії партнера стає дедалі меншою від тих, хто розглядає Росію як небезпечного опонента і глобального хулігана, якому до того ж не можна вірити.

Питання миротворців знаходиться в постійній динаміці. В будь-якому разі, якщо політичне рішення по миротворцям колись приймуть, то це не буде на 100% російська або американська (українська) пропозиція. Очевидно, що має бути знайдене компромісне рішення і наразі умови такого компромісу не надто сприятливі для Кремля.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

ЗАКОНОПРОЕКТ “ПРО НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ”: ЗА І ПРОТИ

14 березня цього року профільний комітет Верховної Ради розглянув законопроект “Про національну безпеку” №8068 від 28.02.2018р. і попри узагальнюючий висновок Головного науково-експертного управління ВРУ від 14.03.2018р. (“законопроект доцільно повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання”) ухвалив рішення: законопроект слід прийняти за основу з наступним його доопрацюванням.

Нагадаємо, що внесений до парламенту законопроект “Про національну безпеку” є вже третьою “післямайданною” спробою влади проявити схильність і здібність визначити правові засади функціонування та реформування сектору безпеки не лише в мінливіх сучасних умовах, але й на перспективу.

Проаналізувавши законопроект “Про національну безпеку” можна стверджувати, що його доцільніше і простіше переписати та піддати широкому

обговоренню (що й пропонувалося три роки тому), ніж ще раз йти неконструктивним колом внесення окремих правок і доповнень.

А ще не завадило б провести повторний, насправді комплексний огляд сектору безпеки силами спеціально створеної багатопрофільної незалежної комісії (а не певного відомства), бо попередній, за фактом, був зірваний, внаслідок чого Україна четвертий рік поспіль марнує час і ресурси на спроби визначення засад і конкретних ефективних кроків із забезпечення національної безпеки.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

МИРОТВОРЦІ – ЄДИНИЙ ЗАРАЗ СПОСІБ ПОВЕРНЕННЯ УКРАЇНИ ДОНБАСУ

Дуже багато країн, які говорять про свою готовність взяти участь у миротворчій місії, орієнтуються на підтримання миру. Тобто якщо в мандаті місії не буде задач щодо силового примусу до миру, не буде питань щодо застосування зброї, то такі країни із задоволенням візьмуть в ній участь. Якщо ці завдання там з'являться, то, думаю, коло бажаючих серйозно звучить, бо це досить критичні речі для ухвалення політичних рішень на національному рівні.

Якщо ж подумати, чи потрібна Україні миротворча місія то тут я не бачу іншого способу, як Україна може повернути собі контроль над окупованою територією. Без проведення миротворчої місії своїми силами ми туди не потрапимо.

Пошук учасників – традиційно важке запитання для кожної миротворчої місії. Труднощі починаються з обговорення завдань, які входять в мандат: можливостей застосування зброї, захисту мирного населення і самих миротворців. Багато країн просто на це не йдуть. Труднощі виникають і тоді, коли мова заходить про виділення ресурсів і фінансування місії.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

ПУТІН ХОТІВ РОЗВАЛИТИ НАТО, А ОТРИМАВ ЙОГО НА СВОЇХ КОРДОНАХ

Позитивним результатом «Мінська-2» стало відносне зменшення інтенсивності бойових дій на лінії зіткнення. Наші люди, продовжують гинути, але тим не менш у Заході був час отямитися та накопичити ресурси, що дозволило стягнути сили НАТО, тобто досягти тих результатів, на які Путін не розраховував. Путін хотів розвалити НАТО, а отримав його на своїх кордонах.

Однак Мінські угоди не є правовим документом, оскільки вони не були ніким ратифіковані, а їхній юридичний статус незрозуміло кого і до чого зобов'язує. Більше того, в межах цих домовленостей Росія

виступає і режисером, і «миротворцем» конфлікту, ким завгодно – тільки не агресором. Це демонструє, що міжнародна спільнота не готова давати відповідь на такого роду агресію, особливо коли агресором виступає постійний член Ради безпеки ООН.

Ситуація показує слабкість глобальної та регіональної систем безпеки, а також необхідність проведення відповідних реформ.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

ЗАХІД ПОЧИНАЄ УСВІДОМЛЮВАТИ ЗАГРОЗУ З БОКУ МОСКВИ

Лідери країн-членів НАТО все частіше говорять про загрозу швидкої конвенціональної атаки РФ на країни Балтії і російські війська в такій ситуації будуть мати значну перевагу над Альянсом. Росія має хороші можливості й для такого нападу на Україну.

З самого початку російської агресії – і це вже визнано всіма – Захід виявився неготовим дати адекватну відповідь. Ще на самому початку захоплення Криму Україні радили бути обережніше, не провокувати Путіна тощо. Саме така риторика говорила про те, що Захід не готовий до жорсткого сценарію. Але з накопиченням ресурсів, зміцненням солідарності у політичних оцінках такого сценарію риторика почала змінюватися. І зараз вже говорять про стримування Росії зі збереженням конструктивного діалогу.

Розуміння Заходом загрози існує, інакше не було б розмов про збільшення оборонних бюджетів до 2% ВВП, не було б мови в європейських країнах про те, що необхідно модернізувати свої збройні сили. Є і розуміння джерел переваги Росії: в оперативності ухвалення і реалізації рішень, здатності швидко зосереджувати, розгортати й нарощувати сили. Хоча тут не все однозначно, і де в чому можливості Росії переоцінюються (зокрема в потужності транспортної інфраструктури, ефективності системи ухвалення рішень, достатності ресурсної бази).

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

ВСТУП ДО НАТО – «НАШЕ ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ»

У НАТО надали Україні статус країни-аспіранта. Це умовний статус країни, яка збирається вступати в НАТО. І ніяких переваг він Україні не дає.

Для того, щоб отримати План дій щодо членства в НАТО (ПДЧ), Україні необхідно позитивно пройти інтенсифікований діалог, тобто отримати позитивну оцінку наших планів з боку кожної країни – члена НАТО.

Тоді Україна отримує ПДЧ і виходить на стандарти, що дозволяють їй стати членом НАТО. І це тільки на 20% стандарти в секторі безпеки, армії і так далі, все інше стосується ринкової економіки, верховенства права, демократії, юстиції тощо.

Звичайно, в оцінці країн велику роль відіграє політичний чинник. Проте його вплив не треба

переоцінювати, особливо якщо в країні не проводяться реформи: боротьба з корупцією і ті пункти національної програми НАТО, яку ми щороку затверджуємо. Ми виконуємо її на 40-50%, не більше.

Вступ до НАТО – наше домашнє завдання. І ту національну програму, яку будь-яка країна щорічно виконує, вона складає сама – ніхто зі сторони цей документ не готує. Робота з виконання програми – це, грубо кажучи, ліквідація різниці, що існує між країною-членом і країною, яка хоче в НАТО.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

Економіка

ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ: У ЧОМУ СУТЬ І ЧОМУ НЕЗАДОВОЛЕНИЙ МВФ?

Фактично, податок на виведений капітал має створити сприятливі умови для тих, хто отримані прибутки реінвестує. Це загалом правильне спрямування. Інша річ, що воно має негативні наслідки через те, що податок створює певні ризики фінансової напруженості.

Головний ризик у тому, що держава може тимчасово зменшити свої надходження до бюджету. Своєю чергою це може утворити певні фінансові розриви в бюджеті. Оскільки МВФ більшою мірою дбає

про поточну фінансову стабільність, аніж про економічний розвиток країни, він реагує саме таким чином – критикою.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань
Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО

ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ З КУРСОМ ГРИВНІ

Якщо проаналізувати динаміку курсу гривні, то можна побачити, що протягом двох попередніх років девальвація гривні відбувалась з другої половини грудня і до початку лютого. У лютому динаміка набувала зворотного напрямку і відбувалось поступове зміцнення гривні, яке посилювалось протягом весняно-літнього періоду. Це пов'язано перш за все з імпортом енергоресурсів, потреба в яких весною суттєво зменшується.

У цьому році цей сезонний фактор знову проявився. Цьому сприяє повернення експортної виручки, а також деяке покращення на зовнішніх сировинних

ринках. Важливо також, що цього року панічні настрої населення виявились набагато меншими.

Є два варіанти розвитку подій в найближчій перспективі: заспокоєння на валютних ринках з невеликими коливаннями або слабке зміцнення гривні.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

ЧИМ ОБЕРНЕТЬСЯ НОВИЙ “РОЗРИВ” ІЗ РОСІЄЮ

Рішення Кабінету міністрів про припинення дії програми економічного співробітництва України і Російської Федерації вже давно мало бути ухвалено, оскільки недопустимо вести бізнес з країною-агресором.

Дане рішення Уряду не завдасть сильного удару по економіці України. Основна залежність України від Росії була в енергетичній сфері. І на сьогоднішній день це питання в значній мірі вирішене. Також

певні проблеми можуть виникнути для ядерної енергетики, адже поки Україна не може різко відмовитися від поставок ядерного палива і обладнання з РФ. Однак, таких проблемних сфер - одиниці.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН

УКРАЇНА ПОСТУПОВО ВИХОДИТЬ НА РИНКИ ЄС, КИТАЮ, ТУРЕЧЧИНИ, КАНАДИ, КРАЇН АЗІЇ

Кабінет міністрів України вирішив розірвати програму економічного співробітництва з Росією, розраховану на 2011-2020 роки. Програма була підписана у 2011-му році прем'єрами України та Росії Миколою Азаровим та Володимиром Путіним.

Цим рішенням керівництво України хоче продемонструвати, що Росія вже не відіграє в економічному житті країни такої вагомості ролі, як чотири роки тому, що їй є куди рухатися і з ким співпрацювати в економічній сфері, окрім РФ, бо вона поступово виходить на ринки ЄС, Китаю, Туреччини, Канади, країн Азії. Логічно, що після офіційного визнання Росії країною-агресором в Україні почався процес зведення українсько-російських відносин до цього спільного знаменника в усіх сферах.

Проте Росія, як торговельний партнер, все ще присутня в зовнішньоторговельній статистиці України. За

минулий рік експорт товарів до Росії з України становив дев'ять відсотків, а імпорт - 14,5 відсотка. Тож розірвання програми економічного співробітництва не означатиме, що торгівля з Росією повністю припиниться. Все-таки ми не можемо сьогодні повністю відійти від цих зв'язків і переорієнтуватися на інші ринки, адже українська економіка залежить від імпорту російської нафти та ядерного палива, хоча й намагається цю залежність зменшити.

Повна версія [тексту](#)

Експерт економічних програм
Центру Разумкова
Катерина МАРКЕВИЧ

Енергетика

УКРАЇНА - ДРУГА В ЄВРОПІ ПО ЗАПАСАМ ГАЗУ ПІСЛЯ НІДЕРЛАНДІВ

Україна протягом останніх років скоротила споживання газу майже вдвічі - до 28 млрд кубометрів, ставши світовим лідером у зниженні споживання енергоносіїв. Водночас зниження споживання відбулося переважно за рахунок падіння ВВП, а не впровадження енергоефективних заходів.

Водночас Україна на сьогодні має другі у Європі запаси газу після Нідерландів. Ці запаси становлять близько 600 млрд кубометрів. Прогнозні ресурси становлять близько 3 трлн кубометрів.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

Зовнішня політика

РОСІЯ ПІСЛЯ ВИБОРІВ: ЧАС “Ч” ДЛЯ УКРАЇНИ

Можна припустити, що політика Кремля на українському напрямі в період чергової каденції Путіна зведеться до: а) традиційно категоричної відмови розглядати в будь-якому вигляді тему анексованого Криму; б) утримання ситуації на Донбасі в законсервованому стані «ні війни, ні миру» і імітації миротворчих ініціатив при відстоюванні явно неприйнятних вимог; в) підготовці і створенні умов для масованого гібридного удару в «годину Ч» - в період президентської виборчої кампанії в Україні (і подальшої парламентської).

Є підстави прогнозувати, що саме в кінці 2018 - початку 2019 російська сторона розгорне кампанію системних, цілеспрямованих і широкомасштабних заходів по втручання в українські вибори. На відміну від виборів в США або, скажімо, у Франції, Кремль на українському напрямку володіє багатшим і ефективнішим арсеналом інструментів впливу.

Очевидно, ключовими напрямками «передвиборної» фази російської експансії будуть:

- Розхитування і дестабілізація внутрішньополітичної ситуації шляхом перманентних інформаційних

диверсій і провокацій. Провокування сепаратистських настроїв в регіонах. Проведення масованих кібератак (що вже неодноразово траплялося) на критичні об'єкти інфраструктури, - управлінську, енергетичну, банківську, транспортну.

- Політична, інформаційна, фінансова підтримка проросійських політичних сил, медіа, громадських організацій, релігійних структур, окремих активістів. Сприяння розширенню їх присутності в інформаційному полі.

- Розгортання в українському медіа-просторі, соцмережах інформаційної кампанії з дискредитації української влади, проєвропейського і євроатлантичного курсу країни, внутрішніх реформ. Імплантація в суспільну свідомість цінностей і смислів «русского мира».

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої
політики та міжнародної безпеки
Центру Разумкова
Михайло ПАШКОВ

ВІДТЕРМІНУВАТИ НЕ МОЖНА ВРЕГУЛЮВАТИ: ЧИМ ОБЕРНЕТЬСЯ ВІДСТАВКА РОБЕРТА ФІЦО

15 березня 2018р. прем'єр-міністр Словаччини Роберт Фіцо подав у відставку. Президент країни Андрей Кіска доручив сформувати уряд віце-прем'єр-міністру з питань інвестицій та інформатизації, одно-партійцю Фіцо Петеру Пеллегріні.

Це стало результатом компромісу, досягнутого між лідерами трьох коаліційних партій – «Курс – соціальна демократія» (SMER SD), Словацької національної партії (SNS) та Партії угорської меншини (Most-Híd) для виходу із глибокої політичної кризи, що вже понад два тижні триває з часу вбивства журналіста-розслідувача Яна Куцяка та його нареченої Мартіни Куснірової. Однак залишається відкритим питання, чи такий крок сприятиме послабленню напруженості у суспільстві чи є скоріше тактичним ходом для відвернення уваги.

За тривалий період перебування при владі Р. Фіцо побудував свій режим на основі тісного союзу між олігархами та політиками. До його найближчого оточення входили люди з сумнівною репутацією, як-то бізнесмени Ладіслав Бастернак та Маріан Коцнер, яких звинувачували у податковому шахрайстві. До інших проблем європейські парламентарі віднесли політичний вплив на кадрові призначення в прокуратурі та поліції, низьку ефективність розслідування корупції у вищих ешелонах влади, імунітет політиків від кримінального переслідування, конфлікт інтересів у сфері правосуддя та відсутність фінансової звітності деяких компаній. З таким спадком матиме справу нова влада Словаччини, однак наразі невідомо, чи налаштована вона на ґрунтовні зміни чи обмежиться оновленням фасаду. Про ефективність роботи нового уряду країни яскраво свідчитимуть результати. Суспільство вимагає як знаходження та покарання винних у загибелі журналіста, так і зміни принципів та умов управління державою. Від того, чи влада справиться з цим завданням, буде залежати стабільність і подальший розвиток країни.

Повна версія [тексту](#)

Експерт програм зовнішньої політики
та міжнародної безпеки
Центру Разумкова
В'ячеслав ГОЛУБ

Соціальна політика

НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ ШВИДКО СКОРОЧУЄТЬСЯ

За даними Держслужби статистики, за 2017 рік українців стало менше на 198 тис. осіб. Станом на 1 січня 2018 року в країні проживало 42 млн 386,4 тис. осіб. 2016-го скорочення теж було, але менш значне – на 176 тис. осіб. Зробила внесок і міграція: якщо 2016 року виїхали на постійне місце проживання за кордон 10 620 осіб, то 2017-го – 11 997 осіб.

Головною причиною, через яку українці не хочуть заводити дітей є нестабільна економічна ситуація, яка триває вже багато років. Як тільки життя в країні стає трохи краще, як було в 2005-2008 роках, одразу бачимо підвищення народжуваності, і навпаки, вона знизилася останніми роками, особливо в зв'язку з подіями на сході країни. У містах народження стримує і відсутність достатньої кількості дитсадків, через що

дитину тепер треба записувати туди з самого народження. Недостатньою виявилася державна політика фінансової підтримки багатодітних родин, коли за кожен наступну дитину платили все більше грошей. Цим скористалися насамперед маргінали, які заробляли народженням дітей собі на життя. Все більший внесок вносить міграція, причому їдуть молоді люди і заводять дітей вже на чужині.

Повна версія [тексту](#)

Провідний експерт соціальних і
гендерних програм Центру Разумкова
Ольга ПИЩУЛІНА

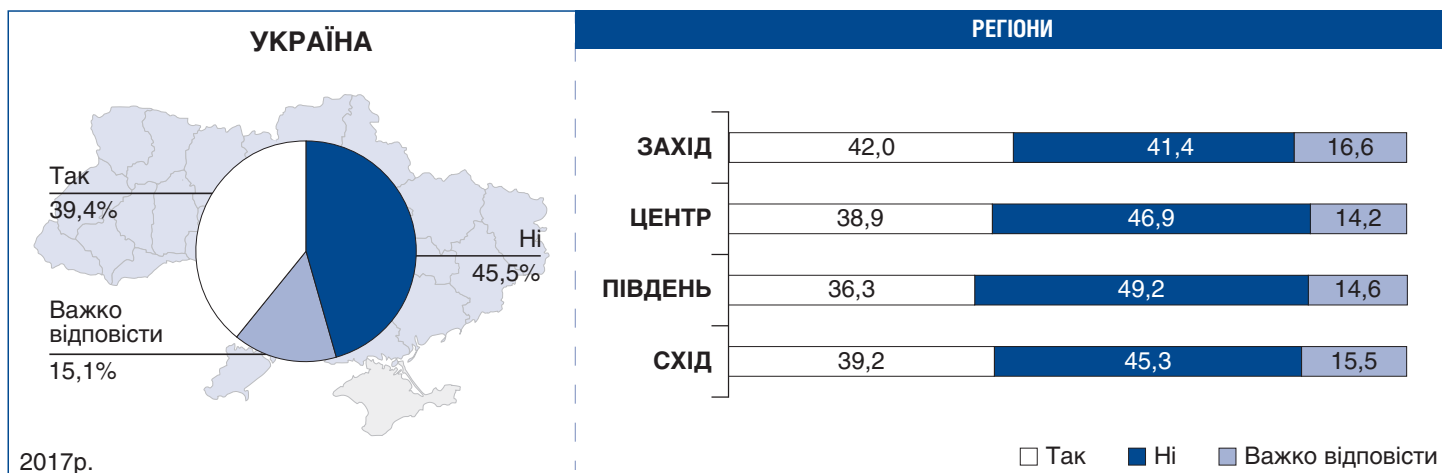
Соціологія

Дослідження проведено в рамках проекту «Політична культура та парламентаризм в Україні: сучасний стан та основні проблеми» з результатами якого можна ознайомитися за посиланням: http://razumkov.org.ua/uploads/socio/2017_Politychna_kultura.pdf

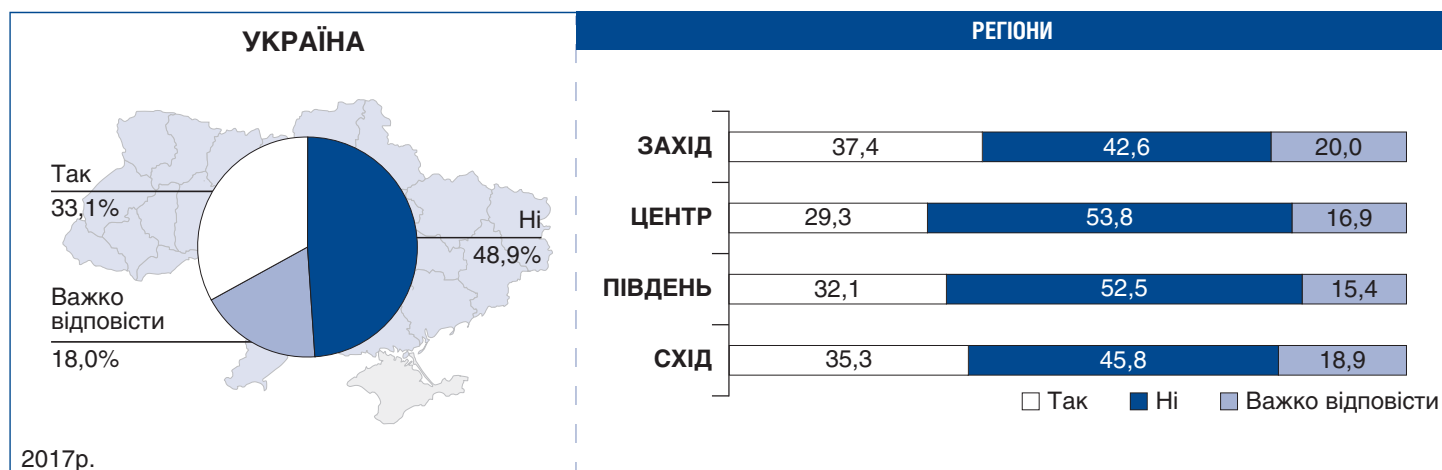
Загальнонаціональне опитування проведено соціологічною службою Центру Разумкова 27-22 вересня 2017р. в усіх регіонах України за винятком Криму та окупованих територій Донецької та Луганської областей. Опитано 2 008 респондентів віком від 18 років. Теоретична похибка вибірки не перевищує 2,3%.

Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>.

Чи є сьогодні в Україні політичні лідери, які могли б ефективно керувати країною?
% опитаних

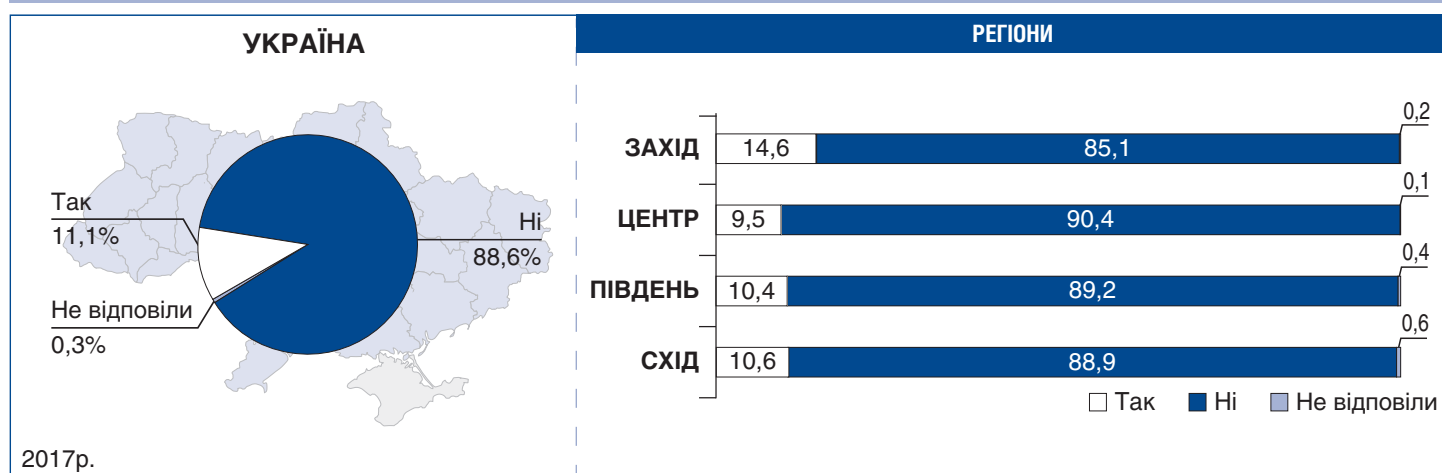

Чи є серед існуючих на теперішній час в Україні політичних партій і рухів такі, яким можна довірити владу?
% опитаних

	ВІК				
	18-29 років	30-39 років	40-49 років	50-59 років	60 років і старші
Так	28,8	28,5	32,7	33,3	40,0
Ні	49,5	52,2	50,4	49,8	44,5
Важко відповісти	21,7	19,3	16,8	16,8	15,4

Чи готові Ви фінансово підтримати політичну партію, якій найбільше симпатизуєте?
% опитаних

ВИЙШЛИ ДРУКОМ ЩОРІЧНІ АНАЛІТИЧНІ ПІДСУМКИ І ПРОГНОЗИ «УКРАЇНА 2017-2018: НОВІ РЕАЛІЇ, СТАРІ ПРОБЛЕМИ»

Центр Разумкова представляє Вашій увазі черговий випуск щорічних аналітичних підсумків за минулий рік і прогнозів на наступний «Україна 2017-2018: нові реалії, старі проблеми».

За результатами 2017р. в Україні не сталося гучних проривів, проте були безперечні досягнення як у трансформаційних процесах, так і у зовнішній політиці. Як досягнення, так і втрати та прорахунки, які, безумовно, також мали місце, потрібно оцінювати, виходячи з тих внутрішніх і зовнішніх умов, під дією яких країна та суспільство перебували останнім часом. Ці умови навряд чи могли сприяти досягненню відчутних проривів у будь-якій сфері.

Детальніше з виданням можна ознайомитися за посиланням: http://razumkov.org.ua/uploads/article/2018/Pidsumky_ukr_eng.pdf

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВИДАННЯ «РОЛЬ І МІСЦЕ УКРАЇНСЬКОЇ ЕНЕРГЕТИКИ У СВІТОВИХ ЕНЕРГЕТИЧНИХ ПРОЦЕСАХ»

У вівторок 20 лютого 2018р. у приміщенні Українського національного інформаційного агентства «Укрінформ» відбулась презентація видання «Роль і місце української енергетики у світових енергетичних процесах».

У презентації експерти Центру Разумкова назвали ключові тренди у світовій енергетиці до 2035 року: збільшення обсягів споживання енергоресурсів, зростання частки відновлюваних джерел, розвиток електротранспорту та масове впровадження цифрових технологій.

Читати [презентацію](#)

[Завантажити видання](#) «Роль і місце української енергетики у світових енергетичних процесах»

ЦЕНТР РАЗУМКОВА ВЗЯВ УЧАСТЬ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ САМІТІ АНАЛІТИЧНИХ ЦЕНТРІВ У БЕРЛІНІ

14-16 березня 2018р. у Берліні відбувся Європейський саміт аналітичних центрів, організований Програмою досліджень аналітичних центрів та громадянського суспільства Університету Пенсильванії (США) та Фондом Конрада Аденауера (Німеччина).

В роботі Саміту, який проходив під гаслом «Долаючи відстань між знанням, політикою і належним врядуванням у цифрову добу», взяли участь понад 100 представників з близько 80 провідних аналітичних центрів Європи, США та інших країн світу. Від Центру Разумкова в роботі Саміту взяв участь Заступник генерального директора – директор політико-правових програми Юрій Якименко.

Метою форуму було обговорення особливостей діяльності Think Tanks в нових умовах: кризи повного світового порядку: зростання популізму, націоналізму і протекціонізму; кризових процесів у Європі; загострення глобальних проблем – кліматичних змін, масової міграції і біженців; поширення «альтернативних фактів» і «фейкових новин» та ін.

Важливою складовою форуму стали безпосередні контакти його учасників, обмін найкращими практиками, обговорення напрямів співпраці і конкретних тем для можливих спільних дослідницьких проектів.

[Детальніше див.](#)

УЧАСТЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА В ЕКОНОМІЧНОМУ ФОРУМІ «УКРАЇНА – ПОЛЬЩА»

13-14 березня у польському Жешуві відбувся 11-й Економічний форум «Україна – Польща». Центр Разумкова став одним з головних учасників цього заходу та представив на форумі аналітичні оцінки [«Україна 2017-2018: нові реалії, старі проблеми»](#).

На заходах форуму Центр представляли Василь Юришин, Олексій Мельник та Віктор Логацький.

Програма форуму [за посиланням](#)

Аналітичні оцінки [за посиланням \(pdf\)](#)

УЧАСТЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА У БЕРЛІНСЬКОМУ ЕКСПЕРТНОМУ ФОРУМІ

26-27 лютого 2018р. в Берліні відбулась чергова тристороння експертна зустріч «Розвиток в умовах тривалої кризи (5-й рік розвитку конфлікту між Росією і Україною)», організована Фондом К. Аденауера. В зустрічі взяли участь українські, німецькі і російські експерти, які обговорювали тенденції розвитку внутрішньої ситуації в Україні і Росії, події на окупованих територіях Донбасу, геополітичні фактори, що впливають на динаміку російсько-українського конфлікту. Окрему увагу учасники форуму приділили питанням запобігання ескалації конфлікту, прогнозам подальшого розвитку подій у відносинах Києва і Москви.

Співдиректор програм зовнішньої політики і міжнародної безпеки Центру Разумкова Михайло Пашков виступив на експертній зустрічі з доповіддю «Стан і перспективи розвитку ситуації на Донбасі», у якій визначив соціально-економічні, політико-ідеологічні і військові аспекти ситуації на окупованих територіях, окреслив сценарії подальшого розвитку конфлікту на Сході України.

УЧАСТЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА У КОНФЕРЕНЦІЇ ТРЕТЯ УКРАЇНСЬКА ЛАБОРАТОРІЯ «BRUSSELS UKRAINELAB 2018»

27 лютого 2018р. у Брюсселі відбулася Третя українська лабораторія «Brussels UkraineLab 2018» – конференція за участю представників українських аналітичних центрів, представників Європарламенту та Єврокомісії, організована Офісом зв'язку українських аналітичних центрів у Брюсселі. Центр Разумкова на конференції представляв експерт економічних програм Катерина Маркевич.

Під час конференції обговорювався стан реформ в Україні: здобутки, прорахунки та втрачені можливості. Представниками Єврокомісії та Європарламенту відзначено значний поступ у реформуванні енергетичного сектору, медичної сфери, сектору державних закупівель, процесу децентралізації. Разом з тим питання, на яке вказують єврочиновники і що потребує нагального вирішення залишається боротьба з корупцією загалом та створення Антикорупційного суду зокрема. Також, чимало дискусій під час конференції велося щодо євроінтеграційних намірів України та її подальшої ролі у реалізації ЄС з урахуванням ситуації навколо Brexit.

УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ

23 лютого 2017р. в м. Івано-Франківську відбулася міжнародна конференція «Глобальна і регіональна безпека в умовах гібридних війн». Організаторами конференції були Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника, Центр інформації та документації НАТО в Україні, Національний інститут стратегічних досліджень при Президенті України та ін.

Центр Разумкова на конференції представляв експерт програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки В'ячеслав Голуб, який виступив на другій сесії із доповіддю «Гібридні загрози Росії в Європі».